

Splendor

דינה גולדשטיין

Dina Goldstein

הערובה ומיצג

גלריה
שבת

Splendor

Dina Goldstein

March 2019

Curator and catalogue editor **Shira Friedman**

CEO, Neve Schechter **Yonit Kolb-Reznitzki**

Exhibition and catalogue coordinator **Maayan Neeman**

Development and community outreach coordinator **Romina Reisin**

Exhibition mounting **Itamar San Martin**

Marketing director **Reut Assulin**

Office director **Efraim Zana**

English translation **Talya Halkin**

Hebrew editor **Dalia Tesler**

Catalogue design **Moran Kringsman**

Installation views **Tal Nisim and Zuza Róžańska**

Performance footage **Yair Meyuhas and Zuza Róžańska**

Works:

Original soundtrack and musical adaptations **Daniel Shemer**

Aria on G String **J. S. Bach**

Island of Faith **Ruth Dolores Weiss**

Video documentation **Daniel Pakes**

Special thanks to **Zuza Róžańska** for the installation manipulation and the assistance

Special thanks to **Roni Golan and Ayelet Golan** for the creative guidance and development,

and to **Nadav Bachar** for the technical solutions

Splendor

דינה גולדשטיין

אדר תשע"ט

אוצרת התערוכה ועורכת הקטלוג **שירה פרידמן**

מנהלת נווה שכטר **יונית קולב-רזניצקי**

מפיק התערוכה והקטלוג **מעין נאמן**

רכזת פיתוח וקשרי חוץ **רומינה רייסין**

הקמת התערוכה **איתמר סאן מרטין**

מנהלת שיווק **רעות אסולין**

מנהל משרד **אפרים זאנה**

תרגום לאנגלית **טליה הלכין**

עריכה לשונית בעברית **דליה ססלר**

עיצוב הקטלוג **מורן קרינגסמן**

צילומי ההצגה **טל ניסים וזוזה רוז'נסקה**

צילומים מתוך המופע **יאיר מיוחס וזוזה רוז'נסקה**

עבודות:

פסקול מקורי ועיבודים **דניאל שמר**

אריה על מיתר סול **יוהאן סבסטיאן באך**

Island of Faith **רות דולורס וייס**

צילום וידאו **דניאל פייקס**

תודה מיוחדת **לזוזה רוז'נסקה** על הפעלת המיצג והסיוע

תודה מיוחדת **לרוני גולן ולאייילת גולן** על הליווי והפיתוח היצירתי

תודה **לננד בכר** על הפתרונות הטכניים

On the cover and on the endpaper: Detail from **Splendor**, 2019, paper cut-out installation

על השער ועל השער הפנימי: פרט מתוך **כל הדברים היפים**, 2019, מיצב מגזרות נייר

NEVE
SCHECHTER

SCHECHTER
GALLERY

Ministry
of Culture
and Sport

תל אביב
יפו
TEL AVIV
YAFÓ

משרד
התרבות
והספורט

גלריה
שכטר

תרבות
ואמנות
יהודית
עכשווית

נווה
שכטר

Splendor

היופי הוא כוכב הצפון של האמנית דינה גולדשטיין. יצירתה מתאפיינת בכמה אל יופי ראשוני, טוטאלי ומחלט, כזה שקיים בעולמם של ילדים הפוכים עיניים מלאות פליאה למראה העולם. בניסיון תמים להתעלם מטרדות היום יום ומן הרצינות יוצרת גולדשטיין הסחת דעת מפוארת.

הדין הפילוסופי הנסב על אידיאל היופי ועל היחס בין יופי לאמנות החל אצל אפלטון וממשיך להעסיק הוגי דעות עד היום. עמנואל קאנט טוען שהנאה אסתטית אמיתית וטהורה מן היופי היא הנאה שאינה משמשת לכל מטרה ולכל תכלית זולת עצמה, והיא נקייה מכל אינטרס שאינו נוגע ליופי עצמו. לא כך נראים הדברים לגולדשטיין, שכן עבורה מהווה היופי תכלית להתעלות באמצעותו מעל למציאות. זהו בעיניה כוחה האסקפיסטי של האמנות – ליצור מציאות טובה יותר. העולמות שבהם מפיחה האמנית רוח חיים מייצרים תחושה של קתרזיס ונחמה. בספר תמונתו של דוריאן גרי מאת אוסקר ווילד טוענת דמותו של לורד הנרי ווטון: "הרי זה אחד הסודות הגדולים של החיים – לרפא את הנשמה באמצעות החושים, ואת החושים באמצעות הנשמה".

האמצעי של האמנית להגיע לאותו פורקן שיסודו בטיהור הנשמה הוא חיתוך והצבה-מחדש של פרטים שונים, הן מתולדות האמנות, בעיקר מן הציור הפלמי של המאות החמש עשרה, השש עשרה והשבע עשרה, שהאמנית רואה בו שלמות, והן מן העולם הדיגיטלי העכשווי, כמו צורות של "שומרי מסך" או דימויים שנדלו מרחבי המרשתת. השילוב בין האמנות הגבוהה של הציור הפלמי, הפורטת את החיים לפיסות קטנטנות, לפרטים מדויקים של רקמות, דוגמאות, ומרקמים, לבין הקיטש המתקתק של הדימויים מן הרשת – יוצר עולם פנטזיה אגדי, על-זמני.

בחדר הפנימי של הגלריה ניצבות שתי מערכות, שבתוכן הציבה האמנית במישורים שונים את הדימויים מעולם האמנות ומעולם הדיגיטל, ביניהם: פורטרטים של בני משפחת המלוכה באנגליה, ציורי טבע דומם, צילומים של טבע דומם וצילומים של כלי זכוכית וקריסטל. מבין הדמויות מציף גם דיוקן שצייר הצייר הסיציליאני בן המאה החמש עשרה אנטוולו דה מסינה. פעמיים בשבוע קמות מערכות אלה לתחייה כאשר מתבצע בגלריה מיצג חי, שבו משוטטת מצלמתה של דינה במישורים שונים ומשחקת בהרמוניה ובדיסהרמוניה, בפרופורציות ובנפחים של הדימויים, ההופכים לאנימציה חיה באמצעות מוזיקה – שגם היא, כמו האמנות הפלאסטית, פורטת על נימי הנפש.

בנישה היוצאת מהגלריה הראשונה מוצבות הגדלות של ציורים מינאטוריים, "שעוני עיניים" (Lovers' eyes) מהתקופה הגיאורגיאנית באנגליה של המאה השמונה עשרה. ציורים אלה צויירו בדרך כלל בצבעי מים על גבי שנהב והוקפו בפנינים זעירות, והם מחקים את עיני הנפשות היקרות-ללב: עיני הבעל, האהוב, האשה, האהובה, הילד או הילדה. "שעוני עיניים" אלה נענדו כצמידים, סיכות או טבעות והם קושטו בעיטורי זהב. ערכם הסנטימנטלי ברור: העין של האהוב או האהובה מלווה את האהוב בכל אשר יילך. אופן ההצבה של העיניים בגלריה, כשהן זזות באמצעות מטוטלות זעירות המוצמדות אליהן, מוסיף לרובד היופי של שאר התערוכה רובד סוריאליסטי מטריד. "שעוני עיניים" אלה מאזכרים את הזמן החולף ואת כוחו לכרסם את היופי האנושי, שהוא בר-חלוף.

אוצרת התערוכה: שירה פרידמן

Splendor

Splendor is the North Star of artist Dina Goldstein. Her work is characterized by a yearning for a primeval, total and absolute form of beauty, of the kind pervading the world of children whose exploratory gaze is filled with wonder. In a seemingly innocent attempt to ignore the burdens of everyday life and rationalism, Goldstein creates an impressive form of distraction.

The philosophical debate about the ideal of beauty and its relationship to art originates in the work of Plato, and continues to engage philosophers to this day. Immanuel Kant argued that true, pure aesthetic pleasure had no function other than itself, and was concerned with nothing but beauty. Goldstein, however, sees things differently. For her, beauty is a goal whose escapist power enables us to transcend and transform reality. The worlds that she infuses with life create an experience of catharsis and solace. In the book *The Picture of Dorian Gray* by Oscar Wilde, the character named Lord Henry Wotton states: "That is one of the great secrets of life – to cure the soul by means of the senses, and the senses by means of the soul."

Goldstein's way of attaining a cathartic purification of the soul is by cutting and rearranging various details from the history of art. She borrows above all from the Flemish painting of the fifteenth, sixteenth and seventeenth centuries, which she views as a form of artistic perfection, as well as from the contemporary digital world – as well as from "screen savers" or images found on the Internet. The combination of high art represented by Flemish painting, which examines life in minute detail and studies textures, substances and patterns, and of saccharine, kitschy online images, creates a fantastic, a-temporal world resembling a fairy tale.

The inner gallery space features two systems, within which the artist has situated, on different planes, art images and digital images: portraits of the English royal family, still-life paintings, and photographs of glassware and crystal. Among the figures is a portrait painted by the fifteenth-century Sicilian painter Antonello da Messina. Twice a week, these systems come to life as a live performance is enacted in the gallery. During this time, Goldstein's camera explores different planes, playing with harmony and disharmony and with the proportions and volumes of the images. These images are animated by means of music – which, like the visual art on display, appeals directly to the soul.

The niche accessed through the first gallery features enlargements of miniature paintings, or "lovers' eyes," created in the eighteenth century in Gregorian England. These paintings were usually watercolors on ivory surrounded by tiny pearls, and simulated the eyes of loved ones: those of a husband, lover, wife, son or daughter. These "eye watches" were worn as bracelets, brooches or rings, and were ornamented with gold. Their sentimental value is clear: the beloved person's eye accompanied the person wearing it wherever he or she went. The positioning of the eyes in the gallery, where they are moved by means of tiny weights that are affixed to them, add a disturbing, surreal layer to the various dimensions of beauty explored in the exhibition. These "eye watches" allude to the passage of time and to its power to erode human beauty, which is always ephemeral.

Exhibition Curator: Shira Friedman

בתערוכתה מציגה דינה גולדשטיין מופע אנימציה חיה חדש, Splendor. גולדשטיין בונה סט קולנועי עשוי מגזרות נייר, ומשתמשת בטכניקות של קולאז', צילום וידאו, קול ותנועה אותם היא שוזרת למסע חלומי. בתוך הסט היא יוצרת אובייקטים המבוססים על דימויים קיימים, אותם היא מחייה ומפעילה באמצעות מצלמת וידאו. יד אחת מניעה ומזיזה את האובייקטים והשנייה מצלמת.

דינה גולדשטיין טווה רצף צילומי וידאו שמתכנסים לקומפוזיציה אסתטית מפתיעה. היא תופסת את הצופה לא מוכן, עם שטף של דימויים מזמן עבר, המתערבבים ומתווספים, זה אחר זה וזה מעל זה. דינה מחברת נרטיב מהבזקים אבסורדיים של מרחב-זמן, ומצליחה ליצור מתח בכל רגע. את הקסם הזה היא מייצרת בעזרת ידיה וידי האסיסטנטית שלה זוזה רוז'נסקה. לצופה לא נותרת ברירה מלבד להקשיב בעיניו לסיפור המסופר לו. תנועות הגוף של דינה בשעה שהיא בוראת את הדימויים בחדר מפריעות ומתערבות, ובהדרגה אנו מבינים שהעשייה של עבודת-האמנות היא עבודת-האמנות.

מופע האנימציה החיה נפתח בלילה חשוך, בו מטלטלת ספינה בתוך ים סוער ומאיים, מלווה במוזיקה דרמטית, שהלחין דניאל שמר. משם מובל הצופה אל אולם מואר ושלי, עמוס טקסטורות, צבעים מלכותיים, בדים וחפצי נוי ממאות שונות.

התערוכה והמופע, כשמן כן הן - splendid. החווייה מרהיבה, מעוררת סינסתזיה, עירוב חושים. זוהי חווייה קולנועית שאינה מגבילה את עצמה לעיקרון המוכר של "השעיית הספק". הצופה יכול לבחור להיסחף עם הדימויים המוקרנים על המסך, או להתמקד בפעולת היצירה שנעשית מול עיניו בחדר. הניגוד המתמיד בין

שתי נקודות המבט הללו, מעביר את הצופה ממצב פסיבי לאקטיבי, מזמין ומעורר אותו להאמין בלא-י-אמן.

כלבלב המופיע על צלחת עם הרמת המכסה המוכסף. "קסם" זה ואחרים מוסיפים נגיעה של הומור לסצינות הסוריאליסטיות. השימוש של גולדשטיין במחיאיות כפיים וקולות התפעלות של קהל בלתי נראה, שובות לב, ומחזירות אותנו לימי הקולנוע הראשונים של ז'ורז' מלייס (Méliès). הן מעוררות מחשבה עכשווית על תפקיד האפקטים המיוחדים בדימוי הנע. גולדשטיין ממשיכה להכפיל את שכבות הפרשנות כאשר באופן אירוני, היא מוצאת את עצמה מפעילה יד המפעילה חפצים.

אחד המוטיבים החוזרים בעבודתה של דינה הוא מוטיב העין. העין הפקוחה. העין העצומה. העין הנפקחת. העין הנעצמת. העין בתנועה. וכן – עינו של הצופה.

איך מתבוננים בעיניים שמתבוננות בנו? המתח הזה מעורר תחושת אי נוחות בצופה. חילופי מבטים אלה מהדקים את הקשר עם הקולנוע. גולדשטיין חותכת, מבצעת ניתוח של דימוי-תנועה. חושפת את הסודות אשר מהדהדים סצנות קולנועיות כדוגמת העין של לואיס בוניואל בסרטו הסוריאליסטי האילם כלב אנדלוסי.

הצבת האובייקטים בחלל יוצרת תחושת עומק המודגשת על ידי מאפיינים אנטומיים בחלק מהקולאז'ים. מראה קרביים של בן אדם, או ראש כרות, מתקשרים עם הציור הרומנטי, במיוחד עם רפסודת המדוזה של תאודור ז'ריקו. דמויות הנייר ממשיכות להביט בנו והתנועה המתמדת הלך ושוב בין חפץ דומם/מת, לבין חפץ מונפש, נוכחת מאוד בכל חלק מן העבודה.

במופע האנימציה החיה Splendor, גולדשטיין בוראת חווייה ויזואלית מרתקת, בעוד תשומת הלב של הצופה מטיילת בין התנועות המתוזמנות שלה בתוך הסט לבין הדימויים הקסומים המוקרנים על המסך. התנועה המתמדת של הכנסה והוצאה של אלמנטים אל תוך ומתוך שדה הראיה של המצלמה, מעלה את שאלת העריכה ואת היכולת לצלם, לערוך ולהקרין בו-זמנית. המתבונן צופה במספר מופעים בכל רגע נתון. ההתעלות הנוצרת מייצרת דיאלוג ישיר עם הקולנוע והתיאטרון. אחדות המקום, הזמן והפעולה נמצאים כאן, לפני עינינו. ועם זאת התקופות, הפנים והחוץ מתערבבים זה בזה ומשתנים חליפות לאורך כל המסע.

Splendor / Dan Robert Lahiani

Splendor, Dina Goldstein's exhibition, presents a new Live Animation performance. She constructs meticulous cinematic paper-cut sets, employing collage techniques, video, sound and body movement, interweaving a dreamy journey. Within the set created for the performance, she generates objects based on existing images, giving them life and animating them in front of a moving camera, manipulating her object-images in one hand and a camera in the other.

Dina Goldstein generates a continuum of successive shots whose compositions display the most surprising aesthetical equilibriums. The viewer is consistently caught off guard, watching anachronistic elements juxtaposed and placed on top of each other. She narrates a story composed of absurd spatiotemporal flashes and succeeds in creating suspense at every moment. She produces this magic with her hands and those of her assistant Zuza Róžańska. The spectator has no choice but to listen with his eyes to the story he is being told. The movements of Dina's body in the room as she creates these images, interfere in such a manner that we gradually understand that the making of the artwork is the artwork.

The live animation performance opens with a dark, night time, storm tossed ship with dramatic music composed for the piece by Daniel Shemer. The spectator then is led into a well-lit, serene interior, rich in textures, royal colors of precious fabrics, and ornaments spanning centuries, in the hold of the ship.

The exhibition lives up to its name. The experience is splendid. It provokes a real synesthesia. A cinematic experience which doesn't limit itself to the renown willing suspension of disbelief. The spectator can decide to let himself be carried away with the projected images on the screen or with the action of creation in the room. These permanent opposite points of view take the spectator between a passive and an active state, offering and encouraging him to believe the unbelievable.

Goldstein reveals a puppy from beneath a silver cloche. This and other magic tricks, lend a touch of humor to the surreal scene. By using the sounds of applause of an invisible audience, she captivates us and reminds us of the early days of cinema of George Méliès, formulating a contemporary meditation on the role of special effects in the moving image. Goldstein continues multiplying the layers of interpretations and ironically finds herself manipulating hands which manipulate objects.

One of the recurring themes in Dina Goldstein's work is that of the eye. The open eye. The closed eye. The closing eye. The opening eye. The hidden eye. The eye in movement. And also - the spectator's eye.

How do we watch those eyes that watch us? This tension arouses unease in the spectator. These exchanges of glances establish a close link with cinema. Goldstein slits, performs surgery of the movement-image, revealing all its secrets, which echoes cinematic scenes as Luis Bunuel's Eye in his film The Andalusian Dog.

The disposition of objects in the set gives an impression of depth emphasized by the anatomical aspect of some of the collages. The appearance of entrails of a human being or a severed head, channel Romantic paintings, particularly those of Radeau and the Raft of the Medusa by Gericault. Still, the paper figures look at us. This constant back and forth between something dead, yet animated, is present in each piece.

In her live animation show Splendor, Dina Goldstein creates a compelling visual experience, as the viewer's attention travels back and forth between her choreographed movements on the set and the magical images projected on the screen. The perpetual action of bringing elements in or out of the camera's range raises the question of editing and the ability to film, edit and screen at the same time. The observer witnesses several performances at once. This transcendence establishes a direct dialogue with film and theatre. The unity of place, time and action is there, before our eyes. Yet, periods, interiors and exteriors, continuously blend and change throughout the journey.

Dan Robert Lahiani is a French video artist, graduate of Bezalel's Screen-Based Arts Department and part of the Artists' Studios in Jerusalem. His works engage in movement, architecture, and the structure of spoken language.

Detail from **Splendor**, 2019, paper cut-out installation

פרט מתוך **כל הדברים היפים**, 2019, מיצב מגזרות נייר

Detail from **Splendor**, 2019, paper cut-out installation

פרט מתוך **כל הדברים היפים**, 2019, מיצב מגזרות נייר

Russian Porcelain Forest, 2019, collage

יער פורצלן רוסי, 2019, קולאז'

Splendor, 2019, live animation video

Splendor, 2019, מופע אנימציה חיה

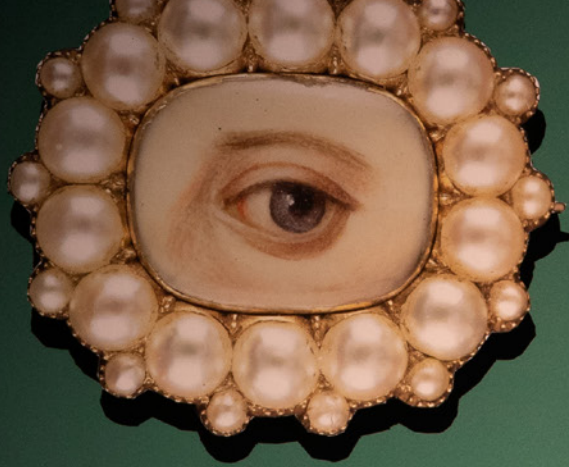

Splendor, 2019, live animation video

Splendor, 2019, מופע אנימציה חיה

Eyeland, 2019, mixed media

2019, Eyeland, טכניקה מעורבת

Splendor, 2019, footage from the live animation performance

Splendor, 2019, צילום מתוך מופע אנימציה חיה

Splendor, 2019, footage from the live animation performance

Spelndor, 2019, צילום מתוך מופע אנימציה חיה

Splendor, 2019, footage from the live animation performance

Splendor, 2019, צילום מתוך מופע אנימציה חיה

Splendor, 2019, paper cut-out installation

כל הדברים היפים, 2019, מיצב מאורות נייר

Splendor, 2019, paper cut-out installation

כל הדברים היפים, 2019, מיצב מאזרות נייר

Splendor, 2019, paper cut-out installation

כל הדברים היפים, 2019, מיצב מצרות נייר

גלריה
שכטר

גלריה שכטר | רח' שלוש 42 פינת רח' אילת 57, תל אביב-יפו | schechter-gallery.com